

Jobst Kázmér

Professor Emeritus, az MTA rendes tagja, Széchenyi Díjas

*1924-ben született, Pécsen.
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 377.*

1996-ban arany oklevelet kapott.

1945-1946 között Budapesti Műszaki Egyetem Szerveskémiai Intézetének gyakornoka. 1946-tól 1952-ig tartó időszakban a POTE Kémiai Intézeténél tanársegéd. 1952-ben a Pécsi Orvostudományi Egyetemen orvosi diplomát szerzett. 1952-től a POTE Korbonctani Intézetének docense. 1968-tól egyetemi tanárként dolgozott a POTE Központi Klinikai Kémiai Laboratórium/Klinikai Kémiai Intézetében. 1992-ben Professor Emeritus lett. 1992-től a Siklói Kórház laboratóriumának főorvosa volt. 1973-1979 között a POTE tudományos rektorhelyettese. 1956-ban kóronctan-kórszövettan szakképesítést, 1959-ben laboratóriumi vizsgálatok szakképesítést szerzett. 1962 megkapta az orvostudományok kandidátusa címet. 1974-ben az orvostudományok doktora lett. 1982-ben az MTA levelezős tagjává, majd 1990-ben rendes tagjává választották. 1993-ban habilitált. 1990-1995 között az MTA Orvosi Tudományok Osztályának elnöke. Számos tudományos közleménye jelent meg (250 fölött). Több külföldi és hazai társaság tagja, a Magyar Diagnosztikai társaság elnöke 1984 és 1993 között. 1963-1964 egyéves Humboldt ösztöndíjas volt Giessenben. Tudományterülete: nukleinsavak szubmikroszkópos felépítése, hisztokémiája, biológiai felépítése, hisztinok és glikohisztinok szerkezete, biológiai felépítése. Továbbá foglalkozott még a klinikai kémia kialakításával, oktatásával.

Több állami és társasági kitüntetést mondhat magáénak. A legjelentősebbek a Munka Érdemrend Arany fokozata (1979), Batthány-Strattmann Díj (1992), Pro Univ.(1992), Jendrassik Lóránd ezüst emlékérem (1994), Széchenyi Díj (1995)

Az Egyetem Tanácsa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.